

Lag om ändring i lagen (1936:81) om skuldebrev;

SFS 1991:1552

Utkom från trycket
den 16 december 1991

utfärdad den 5 december 1991.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 17 § lagen (1936:81) om skuldebrev skall ha följande lydelse.

17 §² Även om en ny borgenär är i god tro, får gäldenären mot honom göra gällande att skuldebrevet är förfalskat, att det på gäldenärens vägnar har utfärdats av någon som saknade behörighet till det eller att det är ogiltigt på grund av att det har kommit till under sådant tvång som anges i 28 § lagen (1915:218) om avtal och andra rättshandlingar på förmögenhetsrättens område.

Vidare får gäldenären även mot en godtroende borgenär göra gällande att skuldebrevet har utfärdats av någon som var omyndig eller handlade under påverkan av en psykisk störning eller inte hade rätt att utfärda skuldebrevet på grund av att en förvaltare enligt föräldrabalken var förordnad för honom.

Slutligen får gäldenären även mot en godtroende borgenär åberopa att skuldebrevet har dödats eller att betalning har fullgjorts genom att fordringsbeloppet har satts ned i allmänt förvar eller att borgenären på grund av preskription eller proklama har förlorat sin talan eller att skuldförhållandet har ändrats genom tvångsackord.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1992.

På regeringens vägnar

REIDUNN LAURÉN

Severin Blomstrand
(Justitiedepartementet)

¹ Prop. 1990/91:194, 1991/92:LU11, rskr. 42.

² Senaste lydelse 1988:1265.

